

tömörülnek, az omnivor fajok pedig közvetlenül fogyasztják a vízfelszínre hulló rovarokat, ami fontos kiegészítő táplálék a nyári időszakban. Összességében a dunavirág megjelenése időszakos, de rendkívül jelentős táplálékcúcsot jelent a folyó halfaunája számára. Ez javítja a halak kondícióját és állományuk egészségi állapotát. A rajzás tehát nemcsak lenyűgöző természeti látványosság, hanem a folyó ökológiai egyensúlyának is fontos eleme.

Kecsege (*Acipenser ruthenus*) a Nagy-éri-csatornából Nyeste Krisztián

*A Nagy-éri-csatornából fogott kecsege
(Czinder Viktor fotója alapján)*

Zsichla István azt a hírt töltötte fel 2025. szeptember 13-án a „Pergető horgászok – CSAK PERGETŐKNEK!!!” nevű Facebook-csoportba, hogy egy adult kecsegét fogott. A példányról azt is sikerült kideríteni, hogy a Nagy-éri-csatorna (más néven Fűzölgyi-csatorna) kezdeti, szalkszenzmártoni szakaszán lévő zsilip alvizén akadt horogra (geokoordináták: 46.941499, 19.078410).

A Nagy-éri-csatorna egy régebbi Duna-ág maradványa, amely Szalkszenzmárton határában a Kiskunsági-főcsatornából ered, és napjainkban elsősorban öntözőcsatornaként funkcionál. A fajnak e csatornabeli korábbi előfordulásáról nem találni publikus adatot, de a Kiskunsági-főcsatorna hasonló nevű Facebook-csoportjában két 2024. évi kecsegefogásról is olvasni lehet. Ezek egyike az esztergomi Duna-szakaszon betelepített jelölt egyed volt, és ez az újabb példány is a Dunából kerülhetett a Kiskunsági-főcsatornába, majd onnan a Nagy-éri-csatornába.

Habár leggyakoribb tokfélének elsősorban nagyobb folyókban él, az utóbbi évek adatai arra utalnak, hogy a folyókkal közvetlen összeköttetésben álló kisebb vízfolyásokba is rendszeresen beúszik. Áramláskedvelő fajként nem meglepő, hogy a különböző zsilipek és műtárgyak alvízi szakaszain talál megfelelő életfeltételeket, de valószínűleg ezeken az élőhelyeken is többnyire csak átmenetileg tartózkodik. Ennek pontos megállapításához célzott és hosszabb

távú monitorozások szükségesek. Ám ez a fogási adat is bizonyítja, hogy a horgászoknak fontos szerepük lehet a halfajok elterjedésének a megismerésében.

Tüskés pikó (*Gasterosteus aculeatus*) a Szent László-patakból Ferincz Árpád, Hegedűs Anna

*A Szent László-patakból fogott tüskés pikók egyike
(Fotó: Ferincz Árpád)*

Ennek az idegenhonos fajunknak az első hazai példányát 1956-ban fogták a Duna Budapesti szakaszán. Az elmúlt évtizedekben a folyam Százhalombatta feletti szakaszához kapcsolódó kisvízfolyások némelyikében tömegessé vált. Emellett lassú, hosszirányú terjedést mutat napjainkban is, amelyet a 2024-es Paks és Baja közötti előfordulási adatok bizonyítanak.

2025. július 9-én az NBmR protokollja szerint halállomány-felmérést végeztünk Martonvásár határában a Szent László-patakon. Ezen a Dunától folyás szerint hozzávetőleg 20 km-es távolságra lévő helyen (EOV X: 631018; Y: 218040) egyebek mellett két felnőtt tüskés pikót is sikerült fognunk. A fogás azért érdekes, mert 2019-ben ugyanezen a mintavételi ponton a faj még nem volt kimutatható.

Egy új könyv: PUHATESTŰEK MOLLUSCA Wilhelm Sándor

Fenti címmel hiánypótló könyv jelent meg Patkó Ferenc székeljudvarhelyi nyugalmazott biológus-tollából a Top Invest kiadó gondozásában. Nagyon fontos könyv, hiszen Romániában eddig nem jelent

